

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Multos non modò non obstringi ad matrimonium, sed etiam obstringi ad votu[m] matrimonio contrariu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

1. Cor. 7. 7.

Matth. 19. 27.

Conc. Carthag. can. 2.
Vide & Concilij Eliberti-
ni can. 33.
Agathense
can. 9.
Vasquez. 3. p.
disp. 248. c. 2.

Conficitur itaque, multos legibus connubialibus soluisse, immo quosdam, spontaneo vel voto, vel officio atque dine, ad cælibatum obligari, ut sunt nonnulli Ecclesiæ ministri atque sacerdotes, & alij ad perfectionem aspirantes, excepti ipsorum Apostolorum, qui perpetuam continentiam, & seruauerunt, & alijs, vt seruarent, suasisse leguntur. C. Pauli hortatio est: *Volo vos omnes esse, sicut meipsum: itemque Dico autem non nuptis & viduis: Bonum est illis, si sic permaneant sicut & ego, in statu scilicet continentiae. Neque præmiumbus dæesse constat è Christi responso. Nam cum Petrus dixit*

Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis Iesus dixit illis: Amen dico vobis, quod vos, qui secuti estis me, in generatione, cum sedenter Filius hominis, in sede maiestatis vestrae debitis & vos, super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus vestrum. Et omnis, qui reliquerit domum, & fratres, & sorores, & patrem, & matrem, & V X O R E M, & filios, & amicos propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam aeternam possidebit. Quis hic non videat, Apostolos, cum reliquerint orientia, etiam vxores, si qui habuerunt, reliquisse, & ob eam rem, tantis promissis à Domino fuisse exhilaratos? Hos in tati sunt postea etiam Apostolorum successores, ad continentiam lege Ecclesiastica astricti; per quam, post ordines sacramenta, libera voluntate suscepitos, non erat illis fas vxorem ducere quod si ante eos ordines, vxorem iam duxissent, iisque post primum fuissent initiati, non licuit illis uti vxoribus, sed perpetuam continentiam seruare debuerunt. Omnibus placet, ut Concilium Carthaginense, ut Episcopi, Presbyteri, & Diaconi vel qui sacramenta contractant, pudicitia custodes, etiam ab uxori bus se abstineant: ut quod Apostoli docuerunt, & ipsa seruauit antiquitas, nos quoque custodiamus. Et quidem haec lex in Ecclesia occidentali viguit: in orientali quoque Græci, post suscepitos ordines, non soliti sunt vxores ducere: qui quanquam vxoriam possint & initiari, & simul vxores retinere, nec teneantur ab earum consortio abstinere, tamen tempore vicis sitæ, ad enim non accedunt. Quod & in veteri Testamento, diuino iure factum legimus; in quo sacerdotes ad continentiam, non quidem perpetuam

perpetram, sed ijs diebus, quibus in templo, vel tabernaculo ministrabant, obligabantur.

Frustra ergo inuehitur in veteres PP. Caluinus, quod continentiam coniugalem permiserint, cælibatum perpetuum approbarint, & virginitatem ac viduitatem coniugio prætulerint. Malevolè S. Chrysostomum accusat *virginitatis nimium commendatæ, ac magnificatæ*. Arroganter scribit Hieronymum, quod coniugio virginitatem anteposuerit, *nimirum luculentum maligni peruersig ingenij specimen edidisse*. Sed quid mirum, si SS. PP. inuidit, qui ne Apostolos quidem à censura sua eximit, quos, inter alia vitia, quæ illis obijcit, *impia ingratisudinis arguit*, quod Christo de matrimonij oneribus peroranti responderint: *si ita est causa hominis cum uxore, non expedit nubere*. Contendit enim, Christi mentem esse penitus contrariam, dissuadere scilicet, non suadere cælibatum, quem virtutem putare, censet esse stultam imaginationem. Cùm tamen Christus discipulorum suorum responsum non solum non improbet, sed & disertis verbis laudet, quando subiungit: *Non omnes capiunt verbum istud, sed quibus datum est*. Ac si dicat, non omnes capere, seu intelligere, vel gustare, cælibatum coniugij statu esse nobiliorem Deoque acceptiorem, ac proinde, abstinentiam à matrimonio, esse quoddam excellens Dei donum, communique hominum statu, iudicio, & desiderio superius. Quocirca, paulo post eandem laudem iterans & adaugens addit: *Et sunt Eunuchi, qui se ipsos castrauerunt, propter regnum celorum. Qui potest capere, capiat*. Quia, vt S. Paulus ait, *Beator erit, si sic permane* 1. Cor. 7. 40, ferit.

His omnibus ostenditur, matrimonia tametsi à Deo introducta, sancta, & ad genus humanum longè lateque propagandum necessaria, haud tamen ita singulis necessaria esse, vt in ea sese, vel inuiti coniugere teneantur: quæ cùm libera esse oporteat, & sape graues secum trahant difficultates, à quibus nonnulli vehementer abhorrent, possunt iniri, vel declinari. Miserrimi essent mortales, si omnes ad nuptias cogarentur. Et fuit, qui cùm duceretur, suspendi mallet, quā mulieri in matrūm tradi, quæ cum à magistratu petebat. Vedit enim illam

VII.
Caluin, in 1.
Cor. 7. 5. seqq.
lib. 4. Instit.
c. 12. §. 28. &
cit. loc. Harm.

Matth. 19. 10.

1. Cor. 7. 40.

VIII.

Nn

acuto